

give Anledning til forskjellig Opfattelse, og jeg mener, at vi i intet Tilfælde bør vedtage nogen Forandring, hvis fuldstændige Correcthed og Rigtighed ikke er ophøjet over enhver Ansættelse, men dernæst ogsaa, reent ud sagt, fordi det slutter sig til en Lov, som vi selv have vedtaget, og det i fuldkommen Bevidsthed om, at den frembød mig Anledning til Tvivl, at den i høi Grad trængte til den Revision, paa hvilken vi da, maaskee med Urette, fandt os foranledigede til at give Afslag, fordi Loven ellers ikke vilde udkomme; det er altsaa paa en Maade at tale om Strikken i hængt Mands Huus. Der er her Tale om et Forhold, med Hensyn til hvilket der i selve Loven ligger en Banstæthed, hvorfra vi ikke kunne sige os frie for al Skyld, og vi maae altsaa dog være ret vel tilfredse med, at man dog nogenlunde har, for at bruge et plat Udtryk, sørget for at kludre sig igjennem med en Lov, der dog kun gjælder for et begrændset Mæemaal, efter hvis Forløb den hele Sag jo vil komme til endelig Afgjørelse. Jeg vil altsaa, som sagt, bestyrke den ærede Forslagsstiller i det Forsæt, som han antydede som en Eventualitet, at ville tage sine Forslag tilbage før Afstemningen.

Frelund: Det har oprindeligt ikke været min Hensigt at stille noget Endringsforslag til Finantstoven, fordi det er mig og os Alle bekendt, at det har været tidtagende nok at faae den vedtaget i det andet Thing, og det vilde være aldeles uoverkommeligt, naar man ligesaa vidtløftigt skulde behandle den i dette Thing, men da jeg erfarede her i Thinget ved Udtalelser af Mænd, som pleie at samle en Slump Stemmer om sig, at Landstinget nu pludselig, fort forend Halvdelen af dets Medlemmer skulde gaae af, vilde give et Tegnsæt sig paa, at Thinget — jeg vil ikke sige endnu var ilive, — men at det var dets Hensigt at hævde, som det kaldes, sin Værdighed, og valgte dertil at stille Endringsforslag til Finantstoven, saa tænkte jeg, at jeg ogsaa kunde være med, og jeg har derfor tilladt mig at stille disse Endringsforslag, med Hensyn til hvilke det er mig temmelig ligegyldigt, om de blive vedtagne eller ikke. Jeg skal tillade mig at forklare, hvorfor jeg har stillet dem. De

angaae, som det ærede Thing vil have bemærket, de Summer, som andises fra Sord Akademi til de høiere Bondeskoler. Der er i de vidtløftige Debatter om disse smaa Forslag faldet Uttringer om, at man maatte ikke i Finantstoven vedtage Noget, som stred imod de bestaaende Love. Det forekommer mig, at man ikke ganske respecterer den Lov, som blev vedtagen i 1856, ved at give Noget af disse Summer, som da bleve bevilgede, bort til Stiftelser, der ikke vedkomme denne Lov, eller fordele dem paa anden Maade end der er bestemt i denne Lov af Maris — jeg husker ikke Datum — 1856. Jeg vil fatte mig kort, og blot tillade mig at oplyse, hvad jeg formener der vil skee, hvis mit Endringsforslag vedtages. Jeg troer, forsaavidt jeg har kunnet sætte mig ind i Sagen, at derved vil bevirkes, at en Skole, som ligger i Slesvig, Rødding Høiskole, ikke vil faae det Tilskud, som den ellers vilde have faaet, og det Samme gjælder med Hensyn til den lille Skole, som er bekendt under Navnet af den Grundtvigiske Skole her ved Byen. Jeg vil dog tilføie, at jeg ikke er aldeles vis paa, hvor Rødding Skole ligger, om den ligger i Slesvig eller i Kongeriget Danmark; men det er sagt af Folk, som maae kunne vide det, at den ligger i Slesvig. Nu have vi jo endnu en Stump tilbage af Fællesforfatningen, og hver Landsdeel har jo sin egen Kasse, og saa forekommer det mig ganske naturligt, at vi lade de enkelte Landsdele sørge for sig, og at det vilde være underligt at vortere Penge her for Landsdelen Danmarks Vedkommende til en Skole, som ligger i Slesvig, hvormeget vi forresten kunne have tilovers for denne Skole i Slesvig. Det er jo dog muligt, at den Stump af Rigsraadet, der er tilbage, kan komme sammen og saa kan man, synes mig, bedre forlange Penge af den; thi saa bidrog jo enhver Landsdeel sin Deel. Det har forresten ved dette Forslag ikke været min Hensigt at udtale mig enten mod Rødding eller mod den anden Skole, men jeg har troet, at naar man vilde opføre disse Summer, som jeg for min Part ikke vilde stemme imod, saa maatte man opføre dem selvstændigt som særskilte Bevillinger til de særskilte Skoler; thi som det nu staaer, seer det ud, som om disse